

VERSION HÉBRAÏQUE ET COURT THÈME

I. VERSION

כשקמתי למחרת בבוקר, לא ידעתי מה אעשה. התהלכתי בדירה, רדוף הרהורים וסיוטים. ירדתי למכוננית ואמרתי, אסע לאשר תישא אותי. והיא, כמעצמה נשאה אותי אל מושבת ילדותי, אל נחלת-יהודה. עצרתי בקצה רחוב הברושים, יצאתי מן המכוננית והתחלתי ללכת לעבר ביתנו מאז. מפליא, איך לאחר שנים כה רבות, כשהארץ כולה נדרסת תחת בתי-קומות ושיכונים מכוערים - שמרו הרחובות הישנים של המושבה על תומתם. מדרום מסתערים עליה טורים-טורים של בניינים גבוהים - זו העיר ראשון לציון, המתפשטת לכל עבר וכובשת כל חלקת שדה וכל מרחב חול נקי. פסעתי לאורך רחוב הברושים, שמשני צדיו, ברווחים שבין בית לבית - פרדס מכאן ופרדס מכאן, עצים עמוסי פרי, בעונת חורף זו, תפוזים לרבבות מתנוצצים בזהבם מתוך ירק העלים. ומרחוק, מן השדה שבקצה הרחוב, התנופפו לעיני, כברכת שלום מימי הנעורים, צמרותיהם הנעות ברוח של שלושת הדקלים הרמים, שהיינו מטפסים על גזעיהם הדקים כמו על תורני אנייה שהגלים מנענעים אותה. פניתי אל רחוב המייסדים, להגיע אל הבית שבו גרנו, שבו עברו עלי שנות ילדותי הראשונות.

אהרן מגד, עוול, 1996

II. THÈME

Il était seul, dans sa chambre, une nuit, accoudé devant sa table, à la lueur d'une bougie. Il tournait le dos à la fenêtre. Il ne travaillait pas. Depuis des semaines il ne pouvait travailler. Tout tourbillonnait dans sa tête. Il avait tout remis en question à la fois : religion, morale, art, toute la vie. Et dans cette dissolution universelle de sa pensée, nul ordre, nulle méthode; il s'était jeté sur des lectures puisées au hasard dans la bibliothèque de grand-père : livres de théologie, de sciences, de philosophie, où il ne comprenait rien, ayant tout à apprendre.

Romain Rolland, *Jean-Christophe. L'Adolescent*